

SND - AVIS

SENTER FOR NASJONALT DØVETEATER.

Tilknyttet til IDCAA, International Deaf Cultural Arts Academy - Stockholm.

H Ø S T E N

N R . 1

1 9 9 0

SND

Senter for Nasjonalt Døveteater.

av Cornelis Mehlum

Hvor er det blitt av samholdet blandt skuespillere og teaterinteresserte. Hvor er det blitt av dem? Det finnes så mange av dem, men samholdet er for dårlig. Må nok si at man bør forstå at det må dannes en egen gruppe, et eget miljø der hvor folk med samme interesse kan vite at de får utbytte av samholdet.

Døve trenger å bli oppdaget. Hva de er gode for. For det er mange som ikke har mulighet for å uttrykke hva de kan, da det ikke finnes ett slikt miljø der man kan finne andre med samme interesse. Innenfor et slikt miljø kan de jo virkelig bli OPPDAGET, og dermed blir oppmuntret til å få utviklet sine talenter, og også ivareta disse. Å få skape en atmosfære slik at kunstnere kan få utveksle sine erfaringer som døve kunstnere slik at dette kan inspirere til å skape kunst som reflekteres av deres eget språk, deres egenkultur, politikk, tradisjon, arv m.m.

av Mira Zuckermann

PROBLEMSTILLING

Likevel er svært lite økonomisk støtte gitt til døvekultur, og dermed finnes det heller ikke noe døve-administrert døveteater, døve-TV, døvefilm eller lignende, som spiller de døves språk og kultur. Døve og hørselhemmede individer som vil ha frihet til å uttrykke seg og uttale seg om de begivenheter i samtiden som har betydning for dem, har ikke noe sted å henvende seg, hvilket begrenser deres mulighet til å få delta aktivt.

Dagens samfunn er basert på teknologi samt avhengig av det man hører. Mennesker utfører sine daglige gjøremål og trenger viktig informasjon for å kunne leve, og for sin selverkjenning. Det finnes valgmuligheter som hjelper til med å planlegge fremtiden gjennom ulike instrumenter som; radio, TV og kommunikasjon i samfunnet.

MÅLSETTING

Et Senter for Nasjonalt Døveteater foreslås å fungere som en levende organisasjon som skal gi administrativ hjelp til samordning av lokale aktiviteter i Oslo og Norge forøvrig, og å hjelpe alle kultur- og teaterinteresserte til å uttrykke døves og hørselhemmedes kultur. SND er et initiativ for å starte et Senter for Nasjonalt Døveteater her i landet som et forsøksprosjekt for å gi muligheter for profesjonelle døve og hørselhemmede kunstnere til å møte publikum i Oslo og Norge forøvrig.

Utviklingen av dette programmet og mulighetene til å søke veier for å trekke multikulturelle døve mennesker med i senterets arbeid, både som kunstnere og publikum, kommer til å få stor betydning for teater, visuell kunst og media rundt om i Norge. Programmet og resultater av dette kommer også til å få betydning lokalt for andre grupper som arbeider for døve og hørselhemmede i Norge.

PROGRAMMET ER SOM FØLGER:

- å være et rådgivende, ideskapende senter og stimulere tilfellestiltak som kan styrke kulturtilbudet for døve.
- å tilrettelegge felles opplæring innenfor teater og kunst for døve.

- å drive generell informasjon om døveteaterarbeid.
- å ivareta døveteaterets interesse overfor myndigheter, både sentralt og lokalt.
- å stimulere og bistå med opprettelse av lokale døveteatergrupper og gi amatørskuespillere mulighet til å utvikle seg.
- å arbeide for å opprette et profesjonelt døveteater i Norge.

SND SKAL:

- arbeide for å bevisstgjøre døve om at de har en kultur.
- bevisstgjøre at de har en kultur ulik den kulturen hørende har.
- gi døve en mulighet for likestilling når det gjelder kulturtilbud.
- gi døve kunstnere forsvarlige arbeidsvilkår hvor de får muligheter til å utvikle sine talenter.
- lage et så godt teaterprodukt at døve (og hørende) vil se forestillingene.
- være en synlig pressgruppe, slik at samfunnet innser at døve må få ha et kulturtilbud på lik linje med det øvrige samfunn.
- arbeide for å anerkjenne de døves tegnspråk på lik linje med talespråk; tegnspråk er et minoritetsspråk helt ulikt talespråket.

Fort. side 4

KULTURFESTIVAL I LEKSAND, 23.7-28.7. 1990.

av Hilde Haualand

Årets kulturfestival for døve, som gikk av stabelen i naturskjønne Leksand midt i Sverige, var det mange som på forhånd hadde store forventninger til. Arrangørene (Sveriges Døves Riksforbund/Døves Nordiske Råd) hadde lovet en festival der deltakerne kunne delta aktivt selv, amatører såvel som profesjonelle.

Og det viste seg at for mange ble forventningene oppfylt. Man kunne delta i mange ulike verksteder, som kunst, miniatyrmaling, keramikk, skapende tegnspråk, drama og video. Mange fikk prøve seg på ting de aldri hadde prøvd før, og kanskje fikk de ideer til en ny hobby. Verkstedene var lærerike, og man ble kjent med massevis av nye folk fra hele norden. Så for den rene amatør, må denne festivalen absolutt sies å ha vært en suksess. Da man i tillegg om formiddagene kunne overvære foredrag i det store teltet som var satt opp p.g.a. festivalen, fikk man også en passelig dose med ny teoretisk kunnskap om døve og døves kultur.

Hvert land stilte også med egne teatergrupper, og det ble vist forestillinger hver kveld under hele festivalen. Mye bra, men også mye mindre bra. Hvis noe skal trekkes fram som skikkelig god underholdning, må det vel bli Mai-Lisbeth Marman og Britta Wolds oppføring av «Den Sterkeste» av Strindberg, dansken «Rødtopp»'s tolkning av H.C. Andersen's «Den stygge andungen» og stykket om høreapparatsejernes

Fort. side 2

kapitalistiske interesse for døve, som ble spilt av en gruppe finske ungdommer. De sistnevnte imponerte med godt spill og gode effekter, og stykket ble løftet flere hakk opp av Juho, som er den første døve i Finland som har kommet inn på den statlige teaterskolen i Finland.

Og om kvelden var det skikkelig pub i det samme teltet. Unge og eldre var samlet, og stemninga var høy. Mange lot kvelden fortsette langt inn i de små timer i en koselig pub i Leksand sentrum, der betjeningen etterhvert ble godt vant med at puben var helt full av døve.

Været var på topp nesten hele uka, så folk flest trivdes nok godt på denne kulturfestivalen. Men hva med dem som stiller litt høyere krav til både egen og andres kunst? Fikk disse noe særlig utbytte av festivalen? Den nordiske dramaskolen for døve viste en forstilling, Kissfist (Kysseve), som ble svært profesjonelt spilt, men heller dårlig mottatt av de fleste, da det var vanskelig å få med seg handlinga. Stykket var teknisk bra, men ble det kanskje vist på feil tid og sted. Det virket heller ikke som om kunstnerne nådde fram med sine bilder. Folk kommer til en slik festival for å slappe av, og møte folk, ikke for å se abstrakte skuespill og være intellektuelle. SND/IDCAA hadde håp om at det skulle dukke opp noe nytt under evalueringen/debatten på lørdag formiddag, men istedenfor å diskutere mulighetene for en eventuell opprettelse av et forum (NDCAA) for døve kunstnere, dreide debatten seg stort sett om hvordan festivalen hadde vært, og om neste kulturfestival skal være for profesjonelle eller amatører. Det virket som om det var stor enighet om at den festivalen DNR i så mange år har arrangert bør være for alle, men at kanskje de profesjonelle kunne ha en egen festival. Nesten ikke et ord ble nevnt om IDCAA, og hvilken ressurs et sterkt NDCAA kunne bli for døve-kulturen i Norden, men Gunilla W. Lundquist hadde et sterkt innlegg om dette, som nok gjorde inntrykk på mange. Men debatten må ellers sies å være en skuffelse, ihvertfall for oss nordmenn, da ingen av «pampene» i NDF viste noe som helst interesse for dette, de var ikke en gang til stede under debatten.

Etter debatten spurte jeg (artikkelforfatteren) en del av tilskuerne om de visste noe om IDCAA, eller hva de mente om å ha en egen organisasjon for profesjonelle døve kunstnere. Svært få visste noe om IDCAA, men da jeg fortalte litt, var de så absolutt positive til dette. På samme måte som aktive idrettsutøvere har sine organisasjoner, må vel aktive kunstnere også ha sin egen organisasjon, som kjenner kunstnere og deres behov, var det en som sa. En annen mente at dersom styret i døveforbundet ikke var villige til å hjelpe til med opprettelsen av en slik organisasjon, burde vi gå gjennom døveforeningene. Hvis da styret fremdeles stilte seg negative, kunne bare døveforeningene be styremedlemmene gå av. Hva er det vi har demokrati til, sa hun. Dette var kanskje litt drøyt, men det viser hvor viktig det er at vi får mange støttemedlemmer, slik at vi kan øve et stort press på NDF. Fra SDR kom det svært positive signaler under kulturfestivalen, mens de uoffisielle signalene fra NDF var de stikk motsatte.

M.a.o., de profesjonelle fikk nok ikke mye feedback eller ny inspirasjon med seg hjem. Og nå må de kanskje gå i fire år til før de kan få nytt håp om å nå fram med sin kunst til andre døve.

Det sier seg selv da at vi kanskje kommer til å miste flere unge talenter underveis, da de ikke får skikkelige arbeidsforhold helt fra begynnelsen av. En kulturfestival hvert 4. år er ikke nok, det var nok det inntrykket mange hadde da de dro etter en flott uke i Leksand. ■

IDCAA

arrangerte Nordiske Vårleir på Hjemmet for Døve, Nordstrandavd., den 9. og 10. juni 1990.

av Anne Gloslie

Det var påmeldt 24 deltakere fra Sverige Norge, de øvrige nordiske landene som Danmark, Island og Finland ble dessverre forhindret p.g.a. andre arrangementer. Mira Zuckermann åpnet med å ønske alle velkommen og fortalte hva hensikten med møtet var. Hun fortalte kort om en gruppe på 10 kunstnere som var med på Deaf Way/ Washington, sommeren 1989. Og der ble «International Deaf Cultural Arts Academy» (IDCAA) stiftet.

Etter stiftelsen har det vært holdt møter ved International teaterfestival i Amsterdam og et IDCAA møte i Danmark. Organisasjonen skal dekke hele verden.

Det er behov for en organisasjon på det nordiske plan, underavd. for IDCAA. Formålet med en slik organisasjon er:

- Avlaste forbundenes økonomi og personell.
- Bli spesialister innenfor et klart definert område.
- Hente «friske» penger selv.

En hadde følelsen av et kulturutvalgene og døveforbundene ser på kulturen fra forskjellige vinkel.

I Oslo er det dannet en organisasjon for teaterinteresserte. «Senter for Nasjonalt Døvetheater», SND. Det ventes større konkurransekrav i 90-årene om en ser på samfunnet generelt. Av den grunn har mange endret organisasjonsstrukturen, for å kunne delta i konkurransepolitikken. Det samme kan gjøres med kulturorganisasjonene. De fleste kunstutøvere vil gjerne slippe «papirarbeidet», konsentrere seg helt om sin kunst. Og det betyr at en må skille administrasjonen og aktive kunstnere.

Det kom frem at det var viktig og lage en god modell for SND som kan godkjennes av døveforbundet. Den kunne sendes til forbundet i god tid før kongressen i september, slik at kongressen får behandle den. Forbundets arbeidsprogram står det at de skal arbeide for døveteater, om forbundet vil så må det lages en klar plan for SND som grunnlag for samarbeid med forbundet og «familien».

På det nordiske plan har en i dag en teaterskole i Danmark, i Norge er det en liten kunstforening, det samme i Stockholm med der er det mer for kunstinteresserte. Ellers har vi Nordisk Kulturfestival hvert 4. år og det arrangeres årlig Nordsik drama og teaterskole.

Det ble gruppearbeid med oppgaver som:

Skal vi ha Nasjonal DCAA eller Nordisk DCAA og hva skal de arbeide med?

Resultatet fra gruppe arbeidene ble:

- Nordisk DCAA gis et 3 års prøveprosjekt.
- Administrasjon består av 3 personer. 1 leder, 1 økonom og 1 media/informasjonsarbeider.
- Sted kan bestemmes senere.

Områder som de skal arbeide med er:

Barnekunsthøst, bildekunstforum, teaternes egningsmuligheter, teaterutdanning 3 – 4 år, gjeste spill, turnéer i eget land, info, media, tidsskrift osv...

På slutten kom det frem spørsmål om hvordan forbundene vil reagere på denne form for avlastning. Ville forbundene klare å skille seg av med disse oppgavene?

Vil forbundene diktere vilkårene for samarbeidet for å støtte planene?

Til det ble det svart med gode planer og programmer vil det være muligheter for å bli godtatt av forbundene.

I Leksand, Sverige skal det holdes Kulturfestival i tiden 23. 7 frem til 28. 7. d.å. og det er avsatt tid til å arbeide med IDCAA/NDCAA, og da skal resultatet fra vårleiren her legges frem og diskuteres videre. Arbeidsutvalget som skal klargjøre forslag til Nordisk DCAA og sende forslagene til forbundene til gjennomsyn.

Emner som utvalget skal arbeide med er: Målsetting, rapport fra 1982, Deaf Way, ta kulturarbeider på alvor, FN-deklarasjon, modell for NDCAA og budsjett (kr. 700.000,-). Sluttord.

Mira understreket flere ganger at vi måtte stå sammen og alle trenger vi hverandre, akkurat som blomstene trenger næring, ellers vil den dø av mangel på næring.

De to dagene Vårleiren ble holdt var det strålende sol og Hjemmet for Døve, Nordstrandavd. viste seg fra sin beste side når det gjelder den vakre utsikten mot fjorden, byen og mot Holmekollen.

Lørdagskveld underholdt den berømte og sympatiske amerikanerinnen Debbie Rennie til beboeres glede, hun fremførte små forskjellige akter med den mest populære var da hun spilte sjimpanse til alles beundring og latter. Det var også flere deltakere som underholdt. Det kom flere utenfra utpå kvelden, senere dro en del til Aker Brygge for å diskutere sine interesser og nyte folkelivet den varme kvelden. ■

VIDEO

Hele Nordiske Vårleir ble tatt på video. I løpet av høsten blir den redigert og klar til salg, for de som er interessert. I skrivende stund er ikke pris og spilletid avgjort. Det er en VHS-kassett.

Interesserte kan henvende seg til:

SND

Senter for Nasjonalt Døvetheater

c/o De Norske Teatreforening
Nedre Slottsgate 7, 0157 Oslo 1.

NYTT FRA UTLANDET

En «Kunstnerisk avis»
DC Alendar Mai 1990 i Los Angeles, USA

CLANKING GLOGS

av Wendy Calhoun-Korn

Før jeg reiste til Amsterdam i Nederland i november 1989, var mine tanker om hollendere, spesielt døve, helt anderledes enn jeg hadde trodd. Når jeg først kom dit, ble jeg så overrasket. Det jeg hadde hørt tidligere var helt feil. De imponerte med veldig. For det første visste de mere om amerikanske historie enn jeg visste om deres. Mange var velutdannede.

Det var en stor utfordring for meg å få muligheten til å kommunisere med dem og andre, som spanjoler, nordmenn og dansker. Hva som gjorde at vår kommunikasjon ble enda bedre, var at de hadde engelsk som sitt andre språk.

Nederland har til og med sin egen bokhandel på hollandsk tegnspråk og lignende. Det eies og styres av både døve og hørende ledere. De har til og med publisert 2 nye bøker med fortellinger for døve barn på hollandsk tegnspråk.

Jeg kom på at de ligger faktisk foran USA når det gjelder slike barnebøker, mens vi fortsatt beholder gamle bøker på «riktig engelsk» tegnspråk. Selvfølgelig vil jeg selv som mor til to små døve barn følge med på den riktige utvikling for barna mine.

Jeg snakket med en döv artist fra Norge som ble overrasket over at vi ikke har noe permanent kunstsenter for døve, hvor vi kunne ha en utveksling av døves kulturelle kunstidéer i hver stat i USA. Han trodde USA var en drøm for døve. Jeg ble veldig fascinert av internasjonale døve-teatre, fordi skuespillerne som spilte bra, brukte mye øyekontakt med sitt publikum. Det var veldig forskjellig fra hva vi bruker i amerikanske stykker.

Etter at alle forestillinger var slutt dro vi alle til lobbyen på hotellet hvor vi alle bodde, bare for å snakke sammen og utveksle opplevelser med dem. De ville snakke med alle som var der, uansett hvem. De var svært vennlige, veldig «beina på jorda», selv om de var kjente skuespillere.

En annen dag assisterte jeg, Raxanne Baker og Anthony Natalie med barnas workshop. Omtrent 15 døve barn fra 10 til 13 års alder var der. Jeg kunne se på øynene deres at de virkelig likte workshopen veldig godt. WOW, de var veldig smarte disse barna og svært kreative! De kunne kommunisere bra med oss selv om verken de eller vi da brukte vårt eget tegnspråk.

Jeg lærte virkelig mye på denne turen. Mye mer om døves kultur og dens forhold med sitt døve folk nå idag. For å få fart på tingene, slik at den yngre generasjonen ikke vil tenke mindre bra om de døve mennesker og kulturer fra andre land, trenger vi et senter som kunne inneholde et filmbibliotek for publikum.

Oversatt av Rode Mehlum

REELS TO AND FRO

av Anthony Natalie

Har du noensinne drømt om å bli en suksessfull filmskaper? Det tror jeg vi alle har. Direktører, filmskaperne, manusforfattere og alle innenfor film under de gyldne dager i Hollywood, ble husket og bevart i bøkene, virkelig husket.

Jeg drømte at en film ble tilegnet meg, og når det så ble suksess, ble et studio gitt til meg slik at jeg fikk virkelig muligheten til å direkte produsere, skape film, for å tiltrekke meg publikum, seerne. Mitt poeng med denne artikkelen er at jeg ser behovene for døve kunstnere så vel som skuespillere, malere, filmskaperne etc...

Behovet for å få et senter hvor vi kan få dele og skape nye ting, sette opp nye «stykker», originale filmer og kunstverk. Hvor lang tid skal det ta å oppnå ett lykkelig liv. En god film er muligens et svar. Du kan nå forstå hvorfor jeg studerer filmproduksjon i California State University/Northridge. Jeg har laget en 16 mm. b.w. film på 5 minutter, som vanligvis øker spesialeffektene ved bruk av spesielle lyseffekter, blendende kameravinkling og overraskende redigering.

Vel, uansett, min opplevelse er ikke der, siden det ikke finnes noen som virkelig kan se mitt arbeid, og resultatet. Hvordan kan jeg bevise mine talenter til døveforbundene og underholdningsindustrien? Jeg tror sterkt; at et senter vil invitere døve artister og kunstnere til å dele visionen om en verden gjort bedre for døve artister og kunstnere gjennom lett-tilgjengelig, utførende kunst. Det vil føre at vi skaper nye og originale arbeider og får frem talentfulle døve kunstnere og artister.

Det kan til og med lede oss til en döv TV kanal. Jeg ville være så takknemlig hvis dere, lesere kunne sende brev med støtte om ett slikt senter, slikt at dette kan trykkes i nyhetsavis, så dette blir «hørt» i Los Angeles. ■

Oversatt av Rode Mehlum

Har du lyst til å vite mere om DC-Alenda kan du kontakte Senter for Nasjonalt Døvetheater pr. brev.

«Den Sterkeste»

av WoMa

Stykket «Den Sterkeste» er skrevet av August Strindberg i ca. 1800-tallet. Strindberg er den eneste svenske forfatter som har hatt betydning for verdenslitteraturen som dramatiker.

Strindberg ble født i Stockholm i 1849 og døde samme sted i 1912. Vært gift 3 ganger. Han skrev noen romaner, noveller og dramaer, bl. annet *Røde rommet* som ble store gjennombruddet. Hans ekstreme kvinnesyn og sterke egosentrisitet drev ham til en hensynløs utlevering av både seg selv og andre.

«Den Sterkeste» handler om to kvinner som har vært venninner. Den ene er gift og den andre ugift. De møtes på en café en juleaften. Ingen av dem likte det. Det ble et oppgjør – og hvem ble den sterkeste?

Selv om det stykket er skrevet for ca. 100 år siden, er det like aktuelt i dag. Derfor syntes vi som spilte det, var spennende og dramatisk. Det stykket gikk sterkt inn på oss, særlig under spillingen.

Den første fremførelsen var under Døves Nordisk Kulturfestival i Leksand/Sverige og skal vises igjen i Oslo noen ganger i løpet av høsten. ■

SPACE AWARENESS

Dramakurs i Leksand.

av Pia Koivula

Jeg vil gjerne fortelle litt om «Space Awareness». Noe jeg, og mange andre fikk glede av å lære av amerikaneren og dramaregissøren Joseph Castronovo under dramakurs ved kulturfestivalen i Leksand, Sverige i sommer.

Det var svært interessant og sterkt å oppleve. Symbolet ble tegnet på gulvet, – en ca. 5 X 5 meter stor stjerne. Det er ett hellig symbol som alle skal ha respekt for. «Space Awareness» – betyr; «viten om eget rom».

En psykologisk analyse av din egen person. Til å begynne med lærte vi å føle tiden med kroppen vår. Å ha kontroll meg egen kropp hvor lang tid vi bruker. Ved å lære å kjenne i vår egen kropp om 1 eller 3 minutter er gått. Etterpå lærte vi å bruke øyekontakt med andre.

Vi kommuniserte med hverandre gjennom «magen» ved hjelp av øyekontakt følelser og vibrasjoner. Etter en stund var det bevegelse med lyd, munnlyd, hånd, følelser og tegnspråk.

Dette er vanskelig å forklare fordi det går så mye på følelser – og disse er jo VELDIG forskjellig fra person til person.

Men det gir oss mere selvtillit og selvsikkerhet, slik at vi kan være mere åpne og ærlige uten å være redde eller sjenerte. Dette anbefales sterkt for de som er interessert i tegnspråk, da spesielt tegnspråklærere og skuespillere.

Og selvfølgelig for alle dere som er «nysgjerrige». Det gir en mulighet til å bli mere åpen, lettere tilgang til å lære tegnspråk, og da også igjen til de som eventuelt skulle være nysgjerrige på skuespilleryrket.

Til å begynne med kan det virke litt «skremmende», eller kanskje til og med litt «sprøtt». Men egentlig er det absolutt ikke slik. Det kom mange positive reaksjoner fra de som prøvde «Space Awareness» i Leksand. Jeg selv kunne tenke meg å prøve dette under en periode, men det kreves tid og sted. ■

SND skal bidra til at en døv person kan se et hørende teaterstykket og få godt utbytte av forestillingen, f.eks. gjennom:

- døvetolk
- et omarbeidet manus (et manus for et hørende teaterstykket må alltid omarbeides for det døve publikum. Dette gjelder både den grammatikalske oppbyggingen, og fordi døve ser verden/tingene på en annen måte en de hørende gjør. Det betyr at manus må omarbeides på en slik måte at døve kan få like god forståelse av stykkets innhold som de hørende. En døvetolk kan ikke «omskrive» et hørende teaterstykket på en slik måte at døve kan se stykket med døve øyne.)

SND's ARBEIDSRÅDE:

- teatrenes engasjementsmuligheter
- teaterutdannelse for døve
- teater/kunsthøytider, nasjonalt og internasjonalt
- barneteaterfestivaler
- gjestespill
- turnéer i eget land
- informasjonssenter
- informasjon, media, tidsskrift
- videokurs for elever
- kreativt tegnspråk (poesi)
- etablere et profesjonelt døveteater (evt. tilknyttet et annet teater)
- flere døve forfattere
- flere døve instruktører
- tegnspråkovertsettelse
- vanlig teater for hørende med stemmetolk
- utdanning av døve dramatikere og drama-lærere som skal jobbe i døveskoler og førskoler
- en felles kulturpolitikk
- TV
- landsmøter, kongresser m.m.

Ja, som du ser, så har vi et stort arbeidsområde, og til dette kreves mye tid og folk. Derfor føler vi at det er på tide å starte nå, i stedet for å vente til noe skjer. Fordelen med å være en selvstendig gruppe er at vi arbeider på våre egne premisser og bestemmer hva og hvem som passer til et slikt arbeidsområde der vi vet at dette vil fungere.

av Cornelis Mehlum

MEDLEMSKAMPANJE

Vi har startet medlemskampanjen for en stund siden, og de som fikk flyvebladet som medlem, har fått en del viten om vår virksomhet. Vi har hatt en generalforsamling tirsdag den 15. mai, der det var 30 personer som fulgte ivrig med på møtet, til tross for at det var et langt møte. Mye er nytt for dem, og vi fikk så mange spørsmål fra dem, og det viste seg at det var mange som var enige med oss. Møtet måtte avslutte kl. 23.15, selv om vi ikke ble ferdige, så vi fortsetter der vi slapp på neste møte som blir i høst. En del ble bestemt når det gjelder valg i styret:

- SND leder:** Cornelis Mehlum
- Styremedlemmer:** Mira Zuckermann
Britta Wold
Bjørn Kristiansen
Anne Gloslie
- Varamedlemmer:** Daniella Hoff
Pia Koivula

- Kunstnerisk utvalg:** Mira Zuckermann
Maj-Lis Marmann
Britta Wold
Karl Robertsen
- Informasjonsutvalg:** Hilde Haualand
Solfrid Ohm
Cornelis Mehlum
- Revisor:** Vidar Sæle
- Valgkomiteén:** Margareth Hartvedt
Jon Martin Brauti
Geir Brodal.

Hittil høsten har vi 35 medlemmer, både passive og aktive, og det er en meget bra start! Vi trenger flere, og flere er hjertelig velkommen til å hjelpe til å spre informasjonen videre om vår fremtid. Kjenner du noen som ønsker å være medlem, kontakt oss. ■

**LA OSS STYRKE
SND SAMMEN SÅ VIL DET
GI RESULTATER!**

Hva med økonomien vår?

av Bjørn Kristiansen

Det er jammen et godt spørsmål!!!

Vel, iallefall har styret arbeidet med dette spørsmålet hele tiden. SND's bidragsyttere kan deles opp i 5 grupper;

1. Medlemskontigent
2. Støtte fra stat, fylke og kommune
3. Støtte fra døveorganisasjon, sentralt og lokalt
4. Støtte fra fonds, legater
5. Egen inntekter fra egne arrangementer (teatercafé og teaterforestilling)

Pr. idag «får» vi penger fra gruppe 1 og 5. Grunnlaget for å få inntekter i det hele tatt, er at vi har medlemmer, for jo flere medlemmer SND har, jo sterkere vil SND stå, når vi søker penger hos gruppe 2, 3 og 4. Og pr. idag (1. okt.) har vi ca. 40 medlemmer (aktive og passive) og det er vi svært fornøyd med så langt. SND har svært høye (men realistisk!) målsetninger for hva vi skal drive med.

Vi arbeider nå med å søke penger hos de offentlige (Norsk Kulturråd). Vi har sendt søknad om 3-årig prøveprosjekt og har hatt møte med kulturrådet. Det endelige søknaden vil bli sendt i oktober/november. Søknaden lyder på flere hundre tusen kroner pr. år i 3 år.

Får vi positiv svar på søknaden, vil det gjøre SND i stand til å drive en administrasjon på 2-3 personer. Detaljer om dette vil bli lagt frem på medlemsmøte senere i år.

Men vi må også arbeide for å skaffe penger til prosjekter, det vil si til teateroppsetninger, kurser og utvikling av døve skuespillere som ønsker å lære mer i skuespillerfaget. Men først må vi ha en administrasjon som kan arbeide med prosjektene. For skal SND arbeide med prosjektene, skal de skje på godt faglig nivå! ■

SND
skal ha EKSTRA ORD.
GENERALFORSAMLING,
mandag den 22. okt. i
2. etg. i ODF. kl. 18.30.

Det er kun fortsettelse fra sist møte den 15. mai 1990. Mere informasjon om møtet sendes med posten til medlemmer.
Kaffe, mineralvann og kaker fåes kjøpt.
VELKOMMEN

Litt forskjellig.
Er SND-avisen et bra navn eller?

Vi trenger hjelp til å finne et bra navn til denne avisen. Et friskt navn, gjerne med symbol, hvis dere har noen ideer til det i hodet. Vi har en som kan rentegne ideen din, så lag gjerne grove utkast, så kan vi se på det. Send så mange forslag du vil, alt blir mottatt med glede! Finn på navn som «fenger», og send forslagene til

SND, Nedre Slottsgate 7, 0157 Oslo 1.
Merk konvolutten «SND-avis».

Er det noe dere har lyst til å si gjennom avisen, deres egen mening?

Rett fra leveren eller noe dere vil vite mere! Om dere vil være anonymt så skal vi sørge for det. Dere kan bare sende brev til oss med deres meninger, protester, eller noe nytt som vi vil trykke dem i SND-avis til neste utgave. Merk også konvolutten «SND-avis».

ETTERLYSNING!
Internasjonale alfabetiseringsår.

I forbindelse med FN's Internasjonale Alfabetiseringsår etterlyser vi skuespillere. Vi trenger både voksne og barna skuespillere. Vi kan bli et fint team for å lage et eller flere stykker. Interesserte kan kontakte SND's kunstnerisk utvalg.
Du kan skrive et brev til
SND, Nedre Slottsgate 7, 0157 Oslo 1.
Merk konvolutten «Etterlysning»

JULETREFF
skal vi ha fredag den 7. desember
klokka 19.00 i 5. etasje i ODF.
Mer informasjon vil komme siden.
ALLE ER HJERTELIG VELKOMMEN!

ANSVARLIG UTGIVER:
Informasjonsutvalget.
SND, Senter for Nasjonalt Døveteater.
Nedre Slottsgate 7, 0157 Oslo 1
Tlf.: (02) 69 99 22. Fax.: (02) 38 20 77.
NYTT NUMMER FØR JUL